

Pozsony, Masaryktér 7.II.

1937.nov.10.

#

✓

Méltóságos Uram !

A tudóst, ki alkotott és alkotásával jót cselekedett az egész emberiségnek, - ma ünneplik nagyok és kicsinyek, - az egész világ csodálattal, - a kis nemzet, mely egészen magáénak becsüli, csodálattal és szeretettel és büszkeséggel.

Egy üdvözlő levél e nagy ünnepen nem több, mint a lehulló falevél, melyet Szeged felé sodor az ős szele. És én mégis elég bátor vagyok ahhoz, hogy lelkem ösztönző szavát követve, e sorok útján meghajoljak és csöndben elmondjak egy jó kívánságot... Innen, Pozsonyból, "de profundis"....

A minapi rádió-szózat adott erre bátorságot. Mikor egymagamban, itt, a magyar árvaság szigetén hallottam a szavakat, melyek tudományt, tudást és igaz emberi jóságot árasztottak felém, - lélekben ott lehettem - közelben... Büszke voltam - e sivár magyar sorsban is, mely bennünket sújtott itt.

Meghajlok a távolból -és meleg szívvvel kívánom, legyen áldás minden munkáján, - teremjen nyomában életöröm, egészség és az a jóság, melyet nemes lélekkel az embereknek méltóztatott tulajdonítani.

E pár szürke szerény szavam csak hódolat a legnemesebb, - a gyógyító emberi munka és a magyar becsület fénye előtt.

Mély tisztelettel Méltóságos Uramnak

legőszintébb tisztelője

Dr. Jankovics Marcell
/ a szlovenszkói magyar kulturegyesület
orsz.elnöke, - a Petőfi társaság tagja/